

IARNA PE ULIȚĂ ȘI-N LITERATURĂ

Iarna albă și veselă, cu inima înghețată, a venit cu steluțe albe-n frunte pe ulițele satului meu. Fiica cea mică a anului, iarna este ca o zână albă ce sosește pe meleagurile noastre în sania ei de argint trasă de reni.

Iarna este vedeta literaturii, fiind unul dintre cele mai frumoase anotimpuri și des utilizată de către scriitori, pentru că generează dramatism, nostalgie, bucurie, magie, cu alte cuvinte o explozie de sentimente. Crengile copacilor au mănuși de puf. Brazilii și pinii sunt îmbrăcați în cojoace grele de zăpadă. Pe ulițe pârtia e plină de copii care se dau pe derdeluș. Acest anotimp are cele mai multe sărbători.

Tușișurile și ceilalți copaci creează o dantelărie misterioasă de toată frumusețea. Monștrii cerului sunt norii cenușii care cern zăpada. Un uriaș policandru își aprinde rând pe rând luminițele.

Zăpada, gheața, furtunile creează o atmosferă incitantă, magică se spune că prima zăpadă e un eveniment magic. Te duci la culcare, iar dimineața te trezești într-o lume complet diferită, iar dacă asta nu este magie, atunci unde putem găsi magia?

Indiferent dacă au pictat iarna în culori călduroase sau sumbre, scriitorii și-au găsit mereu inspirație în acest anotimp. Lucru valabil de altfel și pentru cititor, pentru că frigul de afară parcă te îndeamnă să te cuibărești în fotoliu cu o carte bună și un ceai cald aromat.

Sărbătorile de iarnă sunt momentul perfect pentru reînvierea tradițiilor de familie.

Moș Crăciun nu mai este cel așteptat ca în literatura lui Coșbuc, Vlahuță, Sadoveanu, Goga sau Agârbiceanu, ci unul modern, aflat sub influența orașului, dar mai ales a mirajului european.

Ion Creangă, unul dintre cei mai mari artiști ai literaturii noastre, a recreat în „Amintiri din copilărie” un trecut la care ne întoarcem cu nostalgie. În stilul inconfundabil, Creangă prezintă cititorului ghidușiile pe care le făcea în perioada Sărbătorilor de iarnă: „La Crăciun, când tăia tata porcul, și-l pârla, și-l opărea, și-l învălea iute cu paie de-l înădușea ca să se poată rade mai frumos, eu încălecam pe porc de-asupra paielor și făceam un chef de mii de lei, știind că mie are să-mi deie coada porcului s-o frig și beșica s-o umplu cu grăunțe, s-o umflu și s-o zurăiesc după ce s-o usca; și-apoi vai de urechile mamei până ce nu mi-o spârgea de cap”. Masa de Crăciun era bogată, cu tot felul de mâncăruri pregătite în casă, „costițele de porc afumate, chiște și buft umplut, trandafiri usturoieți și slănină de cea subțire, făcute de casă, tăiete la un loc, fripte bine în tigaie și cu măcăliguță caldă, se duc unse pe gât”.

Vasile Alecsandri este un poet solar, îndrăgostit de astrul zilei, iubitor de căldură și lumină. Zăpada este deci o amenințare albă în care totul se pierde: dealuri, sate, plopi.

Poezia "Iarna" care este un pastel se deosebește de alte poezii pe aceeași temă, scrise de alți poeți cum ar fi de pildă G. Coșbuc cu poezia "Iarna pe uliță".

În schimb, prin sentimentul de neliniște, poezia lui Alecsandri poate fi asemănată cu poezia "Decembre" ,de G. Bacovia. Alecsandri rămâne un mare creator al pastelului pe care l-a apreciat și Titu Maiorescu, criticul ieșean care a vorbit în termeni elogioși despre poetul de la Mircești: "farmecul limbii române în poezia populară el ni l-a deschis; iubirea românească și dorul de patrie. El le-a întrupat; frumusețea proprie a pământului nostru natal și a aerului el a descris-o."

Constantin Dobrogeanu – Gherea observa în Studii critice (1956) că "Numai cine a trăit la țară poate să judece cât mai frumos, de natural, de adevărat acest peisaj sătesc de iarnă, cu câtă grijă, observare fină și precizie minunată sunt zugrăvite toate amănuntele".

Iarna nu mai are nici durată , nici localizare bine precizata, eternizându-și efectele asupra tuturor viețuitoarelor.

Prof. Irimia Georgiana-Daniela
Școala Gimnazială Nalbant, județul Tulcea